

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Protecția civilă în România este definită, prin Legea nr.106/1996, ca o componentă a apărării naționale care cuprinde ansamblul măsurilor adoptate și activităților desfășurate în scopul asigurării protecției populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și factorilor de mediu, în caz de război sau dezastre.

Dacă obiectul protecției civile este similar cu cel din toate statele Uniunii Europene, sintagma "de componentă a apărării naționale" permite, prin deducție, extinderea ariei de manifestare și în alte domenii decât cele strict stabilite prin Protocoalele I și II la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale și fără caracter internațional, la care România este parte.

Protecția civilă este organizată, din timp de pace la toate nivelele administrației publice centrale și locale, la instituții și agenți economici, pe principiul administrativ-teritorial și al locului de muncă și cuprinde:

-**componenta civilă de protecție civilă** (șefi, inspectori, comisii și formațiuni de protecție civilă, organizate la autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și agenții economici);

-**componenta militară de protecție civilă** din structura Ministerului Apărării Naționale (Comandamentul Protecției Civile, inspectoratele de protecție civilă județene, ale municipiului București și sectoarelor acestuia, Școala de Aplicație pentru Protecția Civilă, un detașament pirotehnic, un centru de transmisiuni, trei centre zonale de pregătire și trei depozite de materiale specifice).

În cadrul componentei militare, structurile pentru intervenția nemijlocită în scopul limitării și înlăturării efectelor distructive în situații de urgențe civile sunt insuficiente cantitativ și calitativ, astfel:

-la nivel național: un detașament de căutare-salvare, un batalion de protecție civilă și un detașament pirotehnic;

-la nivel teritorial: 6 grupe control nuclear și chimic, pentru zonele de risc nuclear.

Personalul acestor structuri își desfășoară activitatea într-un singur schimb (8 ore). Eficiența intervenției acestora într-o situație reală produsă în afara programului de lucru este scăzută, datorită faptului că aceasta se poate realiza numai după 3 – 6 ore. Celelalte structuri militare de protecție civilă, care reprezintă majoritatea, au rol de organizare și conducere.

Formațiunile de protecție civilă pentru intervenție de urgență în caz de dezastre prevăzute în Ordonanța de urgență nr. 14/2000 nu sunt constituite și urmează a se înființa în structura Ministerului de Interne.

Datorită complexității și amplitudinii activităților de protecție și intervenție, misiunile protecției civile în situații de dezastre nu pot fi îndeplinite independent, ci numai în colaborare cu pompierii militari, poliția și jandarmii. În prezent acțiunile comune ale protecției civile și unităților Ministerului de Interne se stabilesc în cadrul planurilor de cooperare dintre Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne.

Trecerea componentei militare de protecție civilă în structura Ministerului de Interne asigură:

-alinierea la aquis-ul comunitar privind structura și atribuțiile protecției civile;

-eliminarea unor planuri de cooperare, a unor verigi în luarea deciziei și, implicit, scurtarea timpului de intervenție;

-creșterea eficienței acțiunilor desfășurate, determinate de pregătirea și conducerea acestor forțe într-o concepție unitară;

-conjugarea eforturilor (pompieri, poliție, jandarmi, poliție de frontieră și protecție civilă) și permite constituirea, la nivel central și județean, a unor structuri viabile de răspuns în situații de urgențe civile, atât în ce privește elementele de execuție, dar și în planul conducerii prin crearea unor centre comune de gestionare a acestor situații;

-utilizarea experienței structurilor Ministerului de Interne în stabilirea și desfășurarea relațiilor cu autoritățile administrației publice pentru gestionarea și managementul situațiilor de urgență;

-formarea și perfecționarea personalului profesionist în domeniu prin utilizarea personalului didactic și bazei materiale din instituțiile de învățământ ale Ministerului de Interne, atât din punct de vedere al cunoașterii normelor de drept umanitar internațional (poliție, jandarmi), cât și al procedurilor de intervenție la obiective și în situații de risc (pompierii militari). În prezent, Ministerul Apărării Naționale nu formează ofițeri și subofițeri în specialitatea protecție civilă, aceștia fiind asigurați prin transfer de la alte arme și sunt incluși în cursuri de pregătire specifice de scurtă durată.

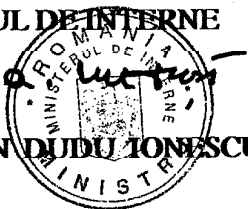
Trecerea unităților militare de protecție civilă din subordinea Ministerului Apărării Naționale în structura Ministerului de interne va ridica capacitatea acestora în acțiunile de prevenire, limitare și înlăturare a urmărilor dezastrelor și nu determină cheltuieli suplimentare din bugetul de stat.

Prin prezenta Ordonanță de urgență se legiferează transferul unităților militare de protecție civilă și atribuțiilor de coordonare generală în domeniu de la Ministerul Apărării Naționale la Ministerul de Interne.

Față de cele expuse mai sus, prezentăm proiectul de Ordonanță de urgență, pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să-l aprobați.

P. MINISTERUL DE INTERNE

g.c.
CONSTANTIN DJIDU IONESCU



MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

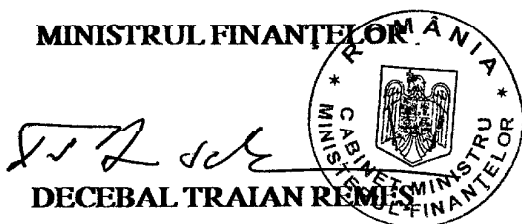
SORIN FRUNZĂVERDE



AVIZĂM FAVORABIL

MINISTRUL FINANTELOR

DECEBAL TRAIAN REMES



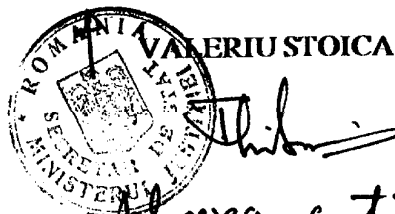
MINISTRUL FUNCȚIEI PUBLICE

VLAD ROȘCA



MINISTRU DE STAT,
MINISTRUL JUSTIȚIEI

VALERIU STOICA



*sub rezerva emitării
urgenței, potrivit art.
114 (4) din Constituție*